

WORKPORTFOLIO

LIEKE BASTIAANSEN
4531299
WORK LEERJAAR 3
CE IEMES 3A

PLAN VAN AANPAK

En toen werd het weer tijd voor work leerjaar 3. In tegenstelling tot andere jaren heb ik daar echt veel zin in. En ik denk dat het eraan ligt dat de drempel voor mij persoonlijk nu veel lager ligt. Ik heb mezelf en mijn netwerk in het afgelopen jaar beter ontwikkeld waardoor het vak voor mij nu wat makkelijker oogt. Daarnaast heb ik een hele leuke stage gehad, waarbij ik eigenlijk geen zin had om weer terug naar school te gaan. Elke leuke ervaring buiten de schooluren zie ik zeker dan ook zitten. Ik sta namelijk nog steeds te poppelen om het werkveld in te gaan.

Zoals ik al schreef, in leerjaar 1 en 2 vond ik work geen leuk vak. Het was altijd weer goochelen met de uren. Ik draaide projecten waar ik niet altijd zin in had en projecten die mij niet aanspraken en niet bij mij paste. Werken bij de Dutch Design Week achter de kassa, werken in een museum of het bijwonen van saaie sales lezingen zijn gewoon niet zo voor mij weggelegd bijvoorbeeld. De uren die ik wel leuk vond uit de afgelopen jaren waren vooral de figuratieklussen voor ITV, NL Film en Talpa. Al waren dat natuurlijk vooral makkelijke uren. Ik leerde er niet mega veel van (behalve vooral kijken wat er om je heen gebeurt) en het was vooral ge-

woon vermaak. De uren waar ik veel van leerde waren de uren die ik gedraaid heb tijdens het vormgeven van de carnavalskrant en het maken van een promotievideo voor Jumbo WCW. Hierin kon ik goed meewerken en mijn eigen creativiteit kwijt, iets wat bij andere projecten minder/niet ging.

Als ik terugkijk op het afgelopen jaar kan ik concluderen dat ik met de leuke projecten uit de afgelopen jaren van work echt wel iets gedaan heb en die basis ook wel terug is gekomen tijdens mijn stage en minor. Ik heb namelijk de minor graphic design gevolgd en ben ik aan de slag gegaan als productiestagiaire bij MediaLane TV. Dat waren voor mij stappen die ik best wel eng en spannend vond. Maar die stappen waren zo leuk en leerzaam! Een jaar geleden begon ik als een meisje dat niet zo goed wist wat ze leuk vond en welke richting ze op wilde, dat onzeker was en weinig nieuwe dingen durfde te doen. Het vertrouwde wereldje was goed genoeg. Maar nu, een jaar later, sta ik er zekerder in én weet ik beter welke richting ik op wil en hoe ik daar kan komen. Ik wil graag in de productie bij de televisie (en theater) gaan werken en dan (voor nu) het liefste richting de producent/productie-leiding. En daar kom ik vooral door

heel veel ervaring op te doen en een groot netwerk. En laat het vak work daar nu net om draaien!

Ook al weet ik nu beter wat ik wil en heb ik in de afgelopen jaren mezelf weten te verbeteren in verschillende vaardigheden. Er blijven uitdagingen liggen op alle gebieden. Zo weet ik van mezelf dat ik me eerst een op mijn plek moet voelen om vervolgens meer initiatief te tonen en (creatief) problemen durf op te lossen. Daarnaast durf ik dan ook veel vaker stappen vooruit te zetten en met meer zekerheid de leiding durf te nemen. Ik vind bevestiging en terugkoppeling/feedback heel erg fijn zodat er verwachting bevestigd kunnen worden of ik hieraan kan werken. Voor deze work periode wil ook dan ook echt gericht aan de deze vaardigheden gaan werken. Work 3 is toch een beetje de laatste keer dat je laagdrempeliger kennis kan maken met verschillende dingen. Laat ik daar dan ook goed gebruik van maken. Voor de besteding van mijn work-uren wil ik vooral op heel veel verschillende plekken, met veel verschillende mensen werken. Logischerwijs is het werk dat ik wil uitvoeren, werk als productie-assistent voor televisie en live. Door op verschillende plekken met verschillende mensen wil gaan werken zou ik continu in sneller tempo aan mensen moeten wennen en dwing ik mezelf in zeker mate om sneller initiatief te tonen waar nodig en leiding durf te nemen. Ik wil graag nieuwe connecties maken en alleen om mezelf te laten zien kan ik deze nieuwe connecties maken. In de branche is het namelijk toch ook een beetje het “ons kent ons”

verhaal.

Om mijn netwerk nog verder te onderhouden en uit te breiden wil ik voor mijn interviews mensen interviewen die ik nog niet heel goed ken, maar wel een enorm netwerk hebben om hen zo beter te leren kennen. Daarnaast wil ik graag de interviews verdelen in expertises. Zo wil ik graag voor één interview met een senior producer/uitvoerend producent/productieleider spreken en het echt hebben over het werk dat ze verrichten. Dit omdat de functie me erg aanspreekt en ik hier inhoudelijk meer over wil weten. Het is toch de functie waar ik voor nu hoop op uit te komen over een paar jaartjes. Voor het tweede interview wil ik graag wat meer in filmografie duiken en het hebben over de kennis die daarbij hoort. Daarnaast zou ik graag ook het stukje netwerk en netwerk onderhouden in de branche willen aantikken. Ik denk dat ik daar nog veel van kan leren als beginnende professional.

Tot slot wil ik de seminars die bijgewoond moeten worden niet heel erg doelgericht insteken. En dat is niet omdat ik er geen zin in heb, of omdat ik er niks uit wil leren (Juist wel!). Maar omdat ik hierbij graag mijn kennis wil vergroten en verbreden (en dat is eigenlijk gelijk dan weer een doel). Vanuit school weet ik eigenlijk dat er genoeg workshop/seminars/masterclasses georganiseerd gaan worden. Daar zit er vast wel eentje bij die mij aanspreekt. Ook vanuit de case lessen weet ik dat Rachel de Wit nog een gastcollege gaat organiseren. Dus misschien is het een verkeerde insteek, maar ik verwacht dat dat wel goed komt.

Maar wel zolang ik open blijf staan voor nieuwe dingen en mijn verwachtingen loslaat.

Eigenlijk heb ik deze periode vooral heel erg veel zin in work. En dit zal ook zeker wel helpen met het behalen van mijn leerdoelen. Als ik kijk naar een jaar geleden kan ik nu echt zeggen dat ik er klaar voor ben en wil ik graag de uitdaging aangaan om steeds beter te worden in alles wat ik doe!

THE MEDIA BROTHERS

DONDERDAG 9 MEI, 2024
7:45H – 19:30H
REPO BRAINSTORM

Blogpost 1: Door Lieke Bastiaansen

Op maandag 29 april kreeg ik van een oud-collega van MediaLane de vraag of ik op 9 mei zin had in een klusje voor The Media Brothers (daar werkte ze nu). Ik werd gelijk enthousiast en zag dat wel zitten. Daarnaast vond ik het ook wel een compliment dat ze graag mijn hulp wilde en dat ze aan mij gedacht hadden.

In de eerste instantie moest ik werken bij de Jumbo, maar ruilde heel snel mijn dienst. Dit was een kans die ik niet aan mij voorbij wilde laten gaan. Het waren opnames voor het NTR-jeugdprogramma Brainstorm. De studiodagen waren al achter de rug en nu werden de repo's opgenomen. Dit waren proefjes met kinderen. Het klonk als een erg leuke dag!

Het was mijn eerste zelfstandige productieklusje. Dus ik vond het best spannend. Ik kende alleen mijn oud-collega en had mezelf dus voorgenomen om vandaag mijn netwerk goed te verbreden. Daarnaast weet ik dat het maar een dagjes klusje was, dus echt diepgaander meewerken gaat niet. Toch wilde ik wel goed mijn best doen en initiatief tonen waar nodig.

De dag begon vroeg. Ik moest om kwart voor 8 in Zeewolde zijn. En dat is voor Eindhoven niet om te hoek. Voordat ik ging heb ik het callsheet nogmaals goed doorgenomen, zodat ik wist waar ik aan toe was en wat ik kon verwachten.

Er stonden al 2 ritjes op de planning die ik tijdens die dag moest maken. Verder weinig bijzonders voor mij. En eenmaal in Zeewolde aangekomen kreeg ik een rondleiding door de studio en namen we met het productieteam de planning nogmaals door. Daarna was het tijd om dingen te preppen. Zo moesten de kleedkamers ingericht worden en de props voor de studio in elkaar gezet worden. Niet veel later kwam de rest van de crew binnen, gevolgd door de kinderen. Het was een relatief kleine crew (man of 15) en ik maakte snel kennis met iedereen.

Mijn verantwoordelijkheid voor de dag waren de kinderen. Ik mocht ze opvangen en begeleiden. Voor de eerste opnames van de dag was het de bedoeling dat de ouders ook in een proefje zaten, zonder dat de kinderen daarvan afwisten. Dat was erg leuk en spannend. Want we moesten voor elkaar krijgen dat de kinderen niet wisten dat de ouders meededen, terwijl ze bijna tegelijk moesten

omkleden en elkaar niet mochten en passeren in de gangen. Maar gelukkig ging dit goed! De ochtend vloog voorbij. Ik kon goed ondersteunen bij de kinderen, zodat de rest van de productie op de vloer overzicht kon houden en kon zorgen dat daar alles vlot verliep. Na wat ritjes te hebben gereden voor het ophalen van producten en wat kinderen naar het station te hebben gebracht, zijn we aan de slag gegaan voor het opzetten van de racebaan. Er moest een hele racebaan opgezet worden in boerderij thema. Dat vond ik erg leuk, want hierin kon ik goed het initiatief nemen en mijn creatieve input geven. Tussendoor moest ik de kinderen in de gaten houden en zorgen dat zij op tijd waren bij de andere opnamelocatie. Een drukke dag dus.

Met een beetje uitloop, kwam de wrap uit op zes uur. Dit was later dan gepland, maar gelukkig hadden een collega en ik al stappen vooruitgezet en waren wij tijdens het draaien van de laatste shots

al bezig met het opruimen van de sets. Hierdoor viel het opruimen redelijk mee en waren we uiteindelijk rond half 8 klaar met de draaidag. En kon ik tevreden naar huis toe.
Voor een eerste draaidag als zelfstandige productie-assistent vond ik het echt heel erg leuk en

ben ik ook wel tevreden over mijn eigen toevoeging. Reflecterend erop denk ik wel dat ik meer in mijn mars heb dan dat ik nu heb laten zien. Maar aan de andere kant: voor één draaidag waarin ik alleen maar als extra ondersteuning op de planning stond mag ik niet klagen. Daarnaast denk ik

dat mijn doel voor vandaag ook bereikt heb. Ik stond met allemaal nieuwe mensen op de set en heb met iedereen even gesproken en kennisgemaakt. Zo wist ik wat iedereen's taak was en wist iedereen mij te vinden als ze me nodig hadden. Een geslaagde dag!

Blogpost 2: Door Lieke Bastiaansen

Sinds een paar weken zit ik in een groepsapp waar werk wordt aangeboden voor productie-assistenten. Dit kunnen klusjes zijn voor meerdere dagen/weken/maanden, maar ook voor dagjes klusjes. Ik zat echt net in de groepsapp toen er een oproepje voorbijkwam voor een draaidag op het Lakedance festival in Best voor Pegasus Film Productions. Ze waren specifiek op zoek naar een productie-assistent in de buurt van Eindhoven. Dat klonk als een uitgelezen kans voor mij. Snel nam ik contact op de organisatie. Zij waren positief en ik mocht komen helpen.

De draaidag vond plaats op het Lakedance festival op Aqua Best. Het was een dag waarbij er met een grote drone opnames gemaakt werden voor de interactieve 5D attractie "This Is Holland". Op zo'n draaidag was ik nog nooit geweest. Dus ik nam mezelf dan ook voor om gewoon lekker om me heen te blijven kijken en nieuwe dingen te leren. Daarnaast kende ik nu echt niemand, dus moest ik uit mijn comfortzone stappen en contact leggen met nieuwe mensen.

Het zonnetje scheen en het was echt lekker weer. Met heel erg veel zin stapte ik op de fiets richting Aqua Best. Helaas kreeg ik al snel door dat de draaidag voor mij niet zo spectaculair was. Ik stond extra op de planning, voor het geval dat. Na het kennismaken

met iedereen en het meehelpen opbouwen van de spullen was het voor iedereen gelijk heel erg lang wachten. Tussendoor werden er nog wat testronddjes gemaakt met de drone, maar daar kon ik niet echt bij helpen. Ik kon immers de drone niet besturen. Daarnaast hoefde er niks meer geregeld of gedaan te worden. Dus heb ik maar gewoon gezorgd dat iedereen voldaan was kwa catering. Niet de leukste en leerzaamste taak, maar wel belangrijk. Rond 16h was de regisseur aanwezig en konden we beginnen met de echte opnames. Met zoveel testronddjes kon het niet meer moeilijk zijn toch? Toch was het een uitdaging. Voor de echte opnames hadden we maar 2 pogingen namelijk. In het water bij Lakedance bevonden zich namelijk vuurwerkkanonnen. Deze konden maar 2 keer afgaan voordat ze leeg waren. Om het allemaal makkelijk te houden, moesten in het water ook nog wakeboarders, die op perfecte timing omhoog moesten komen en voor de drone moesten "vliegen". Deze wakeboarders konden geen uren oefenen, het water was namelijk te koud om er langer dan een half uur in te liggen. Het was dus een redelijk spannende opname. Tot slot was er nog een andere drone actief op Lakedance en moesten we dus met hen afstemmen wie wanneer de lucht in mocht. Er mocht namelijk maar 1 drone in de lucht vliegen. Het was dus goed communiceren met alles en iedereen. Uiteindelijk is het dan ook zeker wel gelukt en stond op precies de tweede take het perfecte shot erop!

Ondanks dat ik niet zo heel veel

kon doen vandaag en voor mijn gevoel niet veel heb toegevoegd, was het wel leerzaam voor mij. Het was een ander soort opnamedag dan dat ik gewend was, waar ineens heel erg veel bij kwam kijken. Zeer interessant dus om ook die kant eens mee te maken.

NPO LUISTER PODCAST FESTIVAL

ZONDAG 17 MAART, 2024

12:00H – 17:00H

NPO LUISTER

Blogpost 3: Door Lieke Bastiaansen

De opdrachtgever voor de case dit schooljaar is NPO Luister. NPO Luister is het nieuwe audio platform van de Nederlandse Publieke Omroep, waar alle audio content van de publieke omroep te vinden is. Aan ons de taak om voor NPO Luister een nieuwe doelgroep aan te spreken. Om die reden wilde we graag met de doelgroep van NPO Luister spreken om te kijken waarom zijn kiezen voor NPO Luister en wat hen aansprak. Nou kwam het perfect uit dat in deze periode het NPO Luister Festival viel. Elk jaar organiseert NPO Luister het NPO Luister festival. Dat is een festival in Tivoli Vredenburg in Utrecht waar verschillende podcasts workshops worden gegeven, je bij live podcasts kan zijn van verschillende bekende sprekers en nog veel meer. En wij mochten daarbij zijn! We moesten wel een paar uurtjes enquêtes afnemen en als we genoeg verzameld hadden, konden we het festival zelf bezoeken.

Rond kwart voor 12 moesten we ons melden bij de artiesteningang van Tivoli Vredenburg. We werden opgehaald door Thijs van den Berg (onze opdrachtgever) en dat gaf ook gelijk even de mogelijkheid om in het echt kennis met hem te maken. We hadden hem namelijk alleen nog maar via Zoom gesproken en niet in het echt. En dat is toch net wat anders. Toen we het NPO Luister

Crew shirtje kregen en de iPads voor het afnemen van de enquêtes konden we beginnen. Om eerlijk te zijn, had ik er niet zo heel veel zin in. Ik hoopte dan ook dat we snel genoeg enquêtes afgenomen hadden, zodat we nog even konden genieten van het festival. Op het einde van de dag stonden namelijk nog wel wat leuke sprekers die ik eigenlijk heel erg graag bij wilde wonen. Zo was NOS op 3 er om te vertellen over hun podcasts Lang Verhaal Kort en hoe deze in elkaar zit. Dat vond ik heel erg interessant en leerzaam klinken. En zo waren er nog wel wat meer podcasts sprekers die dingen vertelde die bijdroegen aan kennis over het maken van podcasts en media. Dat dan weer bijdroeg aan mijn algemene mediakennis en de kennis voor de case. Ik had mezelf voor deze dag dan ook voorgenomen

kwamen. Al snel kwamen we uit op verschillende plekken. We maakte een verdeling en gingen aan de slag. Ik en Yasmin gingen richting het food-pleintje. En dat was een goede keuze, snel hadden we echt al veel enquêtes verzameld. En dat had ik niet zo snel verwacht. Ook had ik verwacht dat ik het aanspreken van mensen best lastig zou vinden. Je moet toch op ze afstappen en een praatje met ze maken. En dat kan best spannend zijn. Toch went dat snel en vond ik het na de eerste paar al niet meer zo spannend en kon ik goed de vaart erin houden

Voordat we konden beginnen zijn we even een rondje door Tivoli gelopen om te kijken wat de beste hotspots waren, waar veel mensen

Uiteindelijk maakte we met zijn alle een plan van aanpak hoe we zo snel en efficiënt mogeli-

jk enquêtes konden afnemen. Dit werkte, want redelijk snel hadden we alles afgenomen en vond de NPO dat we voldoende antwoorden verzameld hadden! Hierdoor kon ik nog even de laatste leuke sprekers bijwonen. Die van NOS op 3 vond ik echt enorm interessant en heeft mij veel bijgebracht over het maken van podcasts. Waardevolle kennis die ingezet kan worden tijdens de case.

Als ik terugkijk op de dag vind ik dat we als team echt goed gewerkt hebben. In het begin verliep het nog een beetje stroef en wist iedereen niet zo goed wat we moesten doen. Maar toen we in eenmaal de koppen bij elkaar hadden gestoken en even het doel herhaald hadden, vlogen we er heel erg snel doorheen. Op die manier heeft iedereen een leuke dag gehad en was het ook nog eens nuttig. Daarnaast denk ik dat de dag voor mij ook heeft bijgedragen aan mijn kennis over de media. Maar ook op persoonlijk gebied. Zo heb ik een actieve houding aangenomen en ben ik buiten mijn comfortzone gegaan door onbekende mensen aan te spreken. Erg leerzaam.

HET AMSTERDAM DINER

DONDERDAG 6 JUNI (09:00H-18:00H)

VRIJDAG 7 JUNI (9:00H-19:00H)

ZATERDAG 8 JUNI (9:00H – 01:30H)

MEDIALANE LIVE

Blogpost 4: Door Lieke Bastiaansen

Toen ik hoorde dat ik dit project mocht gaan doen, stond ik echt te springen. Dit vond ik zo leuk en had er zo veel zin in! Helaas moest ik toen nog wel meer dan 2 maanden wachten voordat het eindelijk zo ver was, maar dat mocht de pret niet bederven. En om eerlijk te zijn, de dagen vlogen voorbij. Maar wat heb ik daar onwijs van genoten!

Zodra ik hoorde wat de invulling van de workuren van jaar 3 was, heb ik direct mijn oude stagebegeleider René Tanahatoe gebeld. Hij was direct enthousiast en vond het heel erg leuk en gezellig dat ik weer wat uurtjes zocht. Hij kon mijn hulp dan ook goed gebruiken. Zeker tijdens 3 dagen van Het Amsterdam Diner. Het Amsterdam Diner is een benefiet diner dat georganiseerd wordt vanuit het Amsterdam Dinner Foundation. Tijdens het diner wordt er geld opgehaald voor HIV en AIDS. MediaLane mocht dit voor het eerste jaar organiseren. En dat was een hele klus. Zo moet er natuurlijk gewerkt worden met een stichting, is het net een ander soort event dan dat MediaLane gedaan had en kwamen er veel partijen bij kijken. Zo was alleen al het productieteam dat vanuit MediaLane kwam al erg groot. Voor mij was het, het eerste live event waarbij ik ging helpen. Ik heb natuurlijk ervaring met TV, maar dit is net wat anders. Best spannend dus. Daarnaast was ik de enige productie-assistent, naast de stagiaires. Maar gelukkig kende ik het

basis-team, dus wist ik wat er van mij verwacht werd en wisten zij wat ze aan mij konden hebben. Mijn doel van de dagen waren dus vooral goed meehelpen, een beetje genieten en netwerken. Daarnaast was het gewoon weer een productieklusje, dus was er ruimte om weer meters te maken en ervaring op te doen. Op het gebied van kennis dat een directe koppeling maakt met de opleiding was het voor dit project eigenlijk alleen maar het verkennen van de branche en het kennismaken met evenementen. De insteek was dan ook echt, zoals eerder benoemd, ervaring blijven opdoen.

De eerste dag moest ik me al redelijk vroeg in de AFAS Live melden. Ik was goed op tijd en had tijd genoeg om even een rondje te maken en de AFAS Live te verkennen. Ik kende het gebouw totaal niet, maar gelukkig was ik niet de enige. Langzamerhand druppelde de rest van de collega's binnen. Het was echt onwijs leuk om iedereen weer terug te zien en even bij te kletsen met iedereen. Het voelde weer heerlijk vertrouwd en zoals voorheen. Alsof ik nooit weg was geweest. Heel erg fijn. Daarnaast vond iedereen het ook zo leuk om mij weer te zien. Dat was ook een heel fijn gevoel. Toen iedereen een beetje opge-

start was en kennis had gemaakt met het gebouw is er een to-do lijst opgesteld. Op donderdag was de eerste bouwdag. Dus heel erg veel in voorbereiding in de zaal konden we niet doen. Sterker nog, als er bouw is in de zaal mogen we de zaal nauwelijks in. De rigging was continu in beweging, wat het best wel gevaarlijk maakte. Tegen het einde van de middag zouden we de zaal in mogen, om daar de eerste dingen van de to-do lijst op te pakken. In de tussentijd konden er gelukkig genoeg randzaken gedaan worden. Daarnaast werden er heel de dag door leveringen geleverd. Na een rondje kleedkamers checken mocht ik samen met een collega de reuze, zilveren, ballen opblazen. Deze collega kende ik nog niet en gaf me gelijk de mogelijkheid om goed met haar kennis te maken. Pluspunten voor het netwerk dus! De grote, zilveren ballen zouden rond 13h de rigging in mogen en daarna zouden we de tafels in de zaal mogen zetten. De ballen opblazen was een heel karwei en duurde wel wat langer dan gepland. Echter hebben we tussendoor wel geholpen met wat gedeeltes van de pipe en drape op te zetten en losse to-do dingen op te pakken. Helaas kregen we het bericht dat de bouw in de zaal veel langer dan gepland zou duren. De rigging zou

voor 7 uur niet omhoog zijn, wat betekende dat we in de zaal niks konden opbouwen. Erg vervelend, want daardoor moesten we dit allemaal de volgende dag inhalen. Gelukkig lag er nog wat ander werk en zorgde dit er ook wel een beetje voor dat we vandaag net wat eerder konden gaan. Dus dat had op zich ook wel weer zijn voordeel.

Dag twee was een lange dag. Ik werd eerder veracht dan de originele calltijd, omdat alle tafels zo snel mogelijk de zaal in moesten. Dan pas konden de rest van de taken opgepakt worden. Ik had er nog steeds enorm veel zin in en was echt heel erg benieuwd hoe de zaal er nu uit zou zien. Toen ik gisteren wegging, kon ik me nog even geen beeld bedenken hoe de zaal er vandaag uit zou zien. Het was nog best wel leeg namelijk. De zaal zag er mooi uit. Het podium kreeg wat meer vorm en de pipe en drape hadden ze aan de achterkant al opgezet. Hierdoor was het al wat meer aangekleed en voelde het minder leeg. Ook waren ze buiten begonnen met

het opzetten van het voorplein. Ik kreeg de taak om de mannen die op het voorplein aan het bouwen waren even te voorzien van een mini-ontbijtje

ging ik snel langs de Albert Heijn en haalde wat krentenbollen en wat fruit. Daarna was het de hoogste tijd om de tafels in de zaal te gaan zetten.

Daarna ging het snel. Er kwamen wat mensen van Vermaat Catering die ervoor zorgde dat de tafels op de juiste plekken

kwamen, zodat wij konden beginnen met het dekken van de tafels. De meiden van deco hadden de eerste tafel al voorgedaan. Nu konden wij het zijn alle een inhaalslag maken en de tafels netjes maken. En dit was misschien niet het leukste van alles, maar moest zeker wel gebeuren. Dus gas erop, en meehelpen. De tafels moesten gedekt worden volgens de officiële horecaregels, dus de concentratie moest er goed bijgehouden worden. Al snel hadden we de eerste helft gedaan. Snel lunchen en door naar de tweede helft. Toen de basis stond konden de vrijwilligers die kwamen verder met het dekken van de tafels. Dit gaf mij de gelegenheid om even naar het voorplein te gaan en te checken hoe het er daar voor stond. Voor

het voorplein waren ook leveringen gepland, toen die binnen waren ging dat eigenlijk ook zijn gangetjes en hadden ze daar geen hulp meer bij nodig. Iedereen wist wat ze daar moesten doen. Dus ik kon terug naar binnen om in de zaal te helpen waar nodig. De dag vloog voorbij. Na het diner was het een laatste controle rondom lopen, maar eigenlijk liep alles eindelijk weer op schema. Dit zorgde ervoor dat ze voor de avondgroep direct konden beginnen aan de eerste repetities. Hier hoefde ik niet bij te zijn. Ik kon dus lekker naar huis en mezelf klaarmaken voor een laatste, maar lange dag.

Ook voor de derde dag werd ik vroeg verwacht. Nadat ik een paar uurtjes bij de accreditatie had gezeten kon ik een rondje kledkamers doen. Even laten doorwaaien, koelkast vullen met alles wat op de rider stond en checken of het allemaal netjes eruitzag. Ook kwamen de eerste dansers, artiesten en koks binnen. Deze konden we netjes opvangen en naar de juiste locatie brengen. Na de lunch was het tijd voor de eerste repetities. Aan mij de taak om stand-by te staan voor alle noodgevallen en alle extra taakjes. Zo heb ik rondjes naar de supermarkten gemaakt voor verschillende dingen, spullen gebracht en gesjouwd, artiesten opgehaald uit de kledkamers, maar vooral heel erg genoten. Ik heb wel eens de productie gedaan bij een muziekprogramma (Aria), maar dat is veel technischer. De repetities die ik dan meemaakte zijn wat meer camera-repetities. En dat was dit niet. Dit was echt meer een repetitie gefocust op de zang en

dans. Ook heel erg leuk om dat eens van dichtbij mee te maken. Tussendoor even snel wat gegeten en alles klaargezet voor de grote show. Zo moest het plastic nog van alle rode lopers/tapijten afgehaald worden en moesten de laatste dingen in de zaal nog rechtgetrokken worden. Maar wat zag het er mooi uit! Tijdens de laatste repetities was het voorplein al open en ook daar ben ik even gaan kijken. Blijft bijzonder om alle sterren van zo dichtbij te zien en nu eens voor hen iets te maken, terwijl zij normaal entertainment voor mij maken.

Tijdens de show kon ik eigenlijk niet zo heel veel doen dan alleen maar stand-by staan voor het geval dat. En dat vind ik stiekem altijd wel vervelend. Ik voel me dan niet zo productief en heb het gevoel dat ik in de weg loop en niks toevoeg. Ik probeer dan initiatief te pakken om momenten waar het nodig is en probeer mijn ogen open te houden voor het geval dat. Maar de show verliep gewoon enorm goed, hierdoor kon ik niet zo heel veel doen. Toch was het echt wel heel erg leuk en heb ik onwijs genoten, maar het voelt dan een beetje dubbel. Kan er ook aan liggen dat we met veel handjes stonden, die vooral voor de breek van belang waren. Maar ik wil dan gewoon wat doen, maar kan gewoon niks doen. Gelukkig kreeg ik wel terug dat iedereen het enorm fijn vond dat ik er was en dat mijn hulp overal zeer gewaardeerd werd toen ik dit probleem aankaarte.

De show zelf liep wat uit. Hierdoor moesten we direct starten

met de breek na afloop. Immers moest de AFAS Live voor 6 uur 's ochtends helemaal leeg zijn. Op de producten die opgehaald/kleine dingetjes na dan. Dit zorgde ervoor dat we gelijk de tafels op moesten ruimen, de kledkamers leeg moesten trekken en opruimen en het productiekantoor op moesten ruimen. Verbaasd me toch altijd weer hoe dat in drie dagen tijd zo'n zootje kan worden. Al redelijk snel mochten we de zaal niet meer in, omdat ze daar bezig waren met de breek. Na het laatste controle rondje konden we de spullen pakken en lekker naar huis. De productieleiding moest nog tot het laatste blijven voor de laatste dingen, maar dat gingen ze redden met een paar mensen. Dat betekende dat voor mij Het Amsterdam Diner erop zat. Ik pakte mijn spullen en gaf iedereen nog even een dikke knuffel.

Het waren drie hele leuke en onvergetelijke ervaringen. Ik had nooit gedacht dat ik met Splinter Chabot en Jamai zou hebben staan dansen, zilveren ballon opblazen een ellendig lange klus was, een tafel dekken zo streng en moeilijk was, dat het weer zo fijn en vertrouwd zou voelen met alle oude collega's van MediaLane en hoe snel ik tegenwoordig mezelf meng in een nieuwe groep en verschillende mensen. Maar ik heb bovenal geleerd hoe ik om moet gaan met het idee dat ik me minder productief voel, terwijl ik er niks aan kan doen. En daarbij had ik nooit gedacht dat ik dat überhaupt al zou durven aangeven. Ik heb genoten!

Blogpost 5: Door Lieke Bastiaansen

Toen ik René Tanahatoe aan de telefoon had voor de invulling voor wat work uurtjes gaf hij aan dat hij ook graag mijn hulp kon gebruiken voor André van Duin. Wat ik precies ging doen, wist ik niet. En kreeg ik ook pas veel later te horen. Gelukkig wist ik al dat het bij André van Duin nooit verkeerd kan gaan, dus had ik er onwijs veel zin in. Ik keek er echt naar uit.

Op 25 juni was het dan eindelijk zo ver. Ik rees af naar het Nieuwe Luxor Theater in Rotterdam voor het jubileumconcert "60 jaar André van Duin" door omroep Max. Het concert is in samenwerking met

het Philharmonisch Orkest ontstaan. Tijdens het concert werd het orkest bijgestaan door verschillende artiesten. Een was dus een voorstelling, die gelijk voor de televisie opgenomen werd. En dat maakte het voor mij nog eens heel erg leuk en vertrouwd. Toen ik namelijk de namen zag van de regie, autocue, opnameleider en andere crewleden werd ik blij. Ik kende de meeste uit mijn oude stagetijd en vond het heel leuk om weer even met hen bij te kletsen. Ook de rest van de namen van de productie vond ik onwijs leuk. Ik kende iedereen en had met hen allemaal fijne ervaringen. Hierdoor wisten zij dus ook weer precies wat ze aan mij konden hebben en wat ik aan hen had. Wat ik ook heel erg fijn vond, was dat ik in de mailing al een paar keer was

meegenomen in de voorgaande week. Zo wist ik wat er al gedaan was, wat er nog moest gebeuren en kreeg ik de bijzonderheden mee. Dat gaf mij al een heel fijn gevoel en meer zekerheid om aan de slag te kunnen.

Anders dan de meeste opnamedagen, begon deze dag niet zo heel vroeg. Dat was wel luxe. Zo kon ik op mijn gemakje die kant op rijden. Ik was dan ook ruim op tijd in het Nieuwe Luxor Theater. Ik begroette iedereen enthousiast en gaf ze een dikke knuffel. Daarna maakte ik met René even een rondje door het theater en liet hij mij de bijzondere en belangrijke dingen zien. Ook legde hij wat dingetjes uit over de inhoud en taakverdeling. Ik kreeg al gelijk het idee dat ik meer mocht en kon

doen dan de vorige keer (Amsterdam Diner). Zo mocht ik verantwoordelijk zijn voor het orkest, de fanfare en het binnenhalen van de artiesten. Na wat kleine klusjes te hebben uitgevoerd (rondje kleedkamers checken, props in orde maken en hier en daar wat opruimen) pakte ik samen met de twee stagiaires porto's en konden we los. Wat best wel spannend, maar tegelijkertijd ook leerzaam was, was dat de rest van de productie de opvang van de gasten en artiesten volledig losliet. Het was dus echt aan ons de taak om duidelijk te communiceren wie erbinnen was en op te letten of we de artiesten gelijk op het podium moesten duwen. En stiekem vond ik dat best wel leuk. Ik kon hierin echt goed de leiding nemen en laten zien dat ik dit kon. Het waren veel mensen die binnenkwamen en allemaal opgevangen moesten worden. Tegelijkertijd was er nog een ander probleem gaande, dat ook even opgelost moest worden. Zo was er een artiest ziek geworden en kon om die reden niet komen optreden. Dus de andere collega's waren druk op zoek naar vervanging en dat was best een moeilijke opgave, zo last minute. Maar wij moesten hierdoor wel weer het kleedkamerschema omgooien. En dat lijkt heel simpel, maar is toch best ingewikkeld en druk als je tussendoor ook nog continu artiesten aan het opvangen bent in een gebouw die bestaat uit 5 verdiepingen en je soms even niet meer weet wie nou waar zat. Maar gelukkig verliep alles volgens planning en waren alle artiesten mooi en netjes op tijd binnen en konden we zo op tijd beginnen aan

de repetities.

Tijdens de repetities was het vooral goed opletten en bekijken welke dingetjes daar nog uitkwamen. Ook moest ik zorgen dat het orkest op tijd was voor de soundcheck en dat de fanfare helemaal klaar stond. Gelukkig was de fanfare enorm enthousiast en stonden zij altijd ruim op tijd klaar en hoefde ik hen alleen nog maar naar de juiste plekken te sturen. In de show zelf hoefde ik maar twee dingen te doen. Zo mocht ik met samen met René, André van Duin naar zijn opkomst begeleiden en moest ik samen met wat andere collega's de deuren voor de opkomst van de fanfare regelen. Niet geheel bijzonder. De voorbereiding vóór de show was dan ook veel drukker. Tijdens de repetities heb ik nog even in de zaal gezeten en genoten van het theater en de muziek. De stop-and-go werd tussendoor even stilgelegd voor een pauze die wij moesten regelen. Er moesten wat koekjes en koffie, thee en water neergezet worden en iedereen moest daarna op tijd terug naar de vloer. Alles verliep soepel eigenlijk. Ook wel eens fijn.

Na de repetities moest iedereen zo snel mogelijk gaan eten, ook om de druk voor de keuken te verlagen. En daarna moesten de artiesten direct door naar de visagie en zender. In het thema van snel schakelen, aanpassingsvermogen en stressbestendig heb ik dat die dag ook weer laten zien. Want een visagist stond dramatisch in de file, waardoor er heel erg veel vertraging opgelopen werd.

en samen hebben we een plan gemaakt hoe we dit gingen oplossen. We konden er immers niks aan doen dat zij in de file stond, dus moesten we het maar op een andere manier aanvliegen. Geen probleem, maar wel even vervelend.

De show zelf verliep echt mega goed. André van Duin was emotioneel en trots. En daar doe je het toch voor. Na afloop van de show stond er nog een half uurtje gepland om wat extra shots te draaien of dingen over te doen. Maar dit was helemaal niet nodig. Dus gelijk gas erop en alles zo snel mogelijk afbreken. De kleedkamers rechtekken, productiekantoor opruimen (verbaast me altijd weer

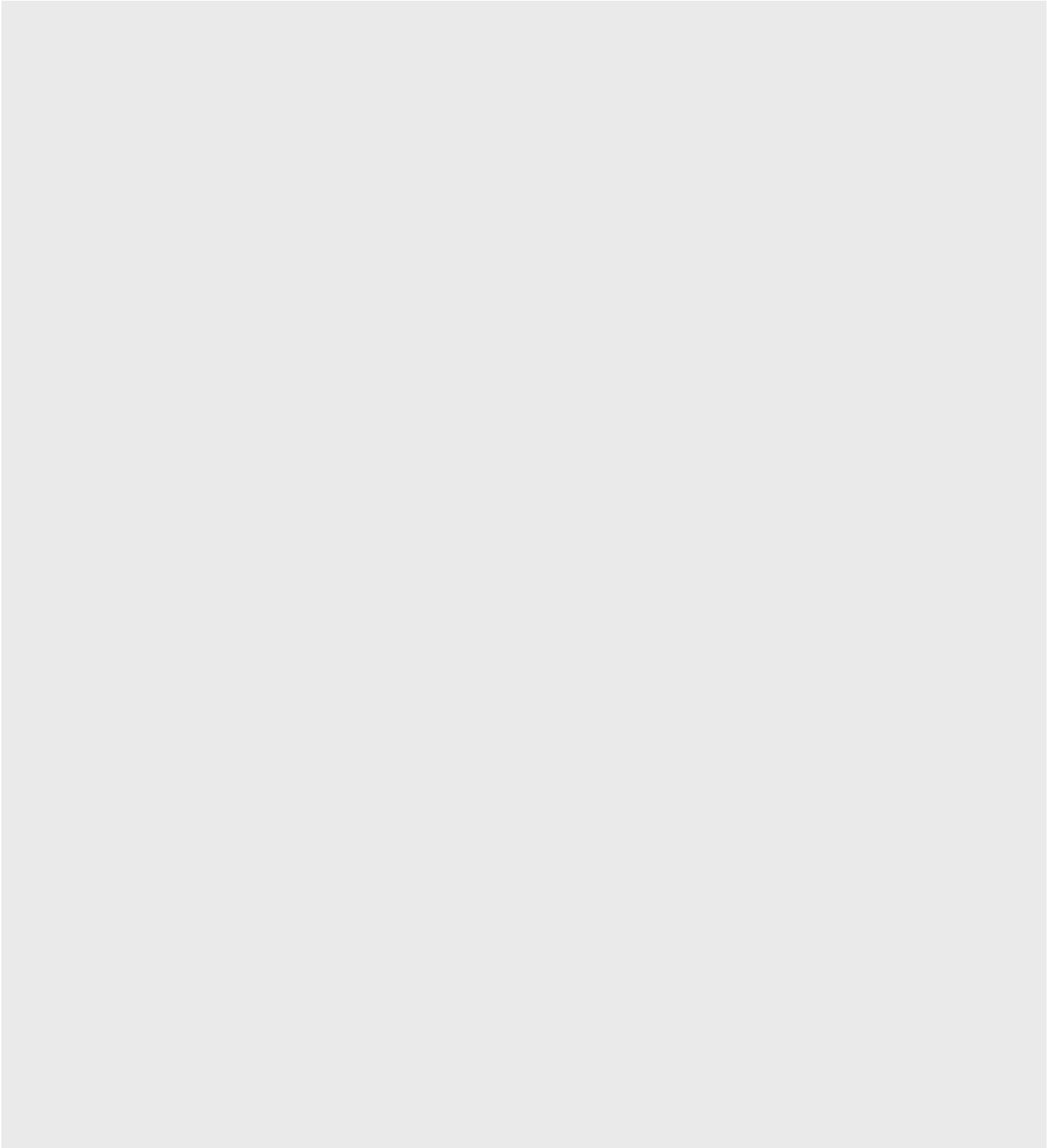
hoeveel zooi mensen kunnen maken binnen minder dan een dag), langs het podium alles opruimen en alles inladen in de productiebus. Dit verliep eigenlijk ook heel erg vlot. Hierdoor konden we wat eerder dan de eindtijd gaan. Dus ik kon iedereen weer een dikke knuffel geven en ze nu melden dat het echt nog wel even duurt voordat ik weer terugkom. Het is helaas niet anders. Ik bedankte René nog even in het bijzonder en verliet toen met een heel voldaan gevoel het Nieuwe Luxor Theater.

Als ik terugkijk op de dag ben ik echt meer dan trots en sta ik nog steeds na te genieten. Het was zo onwijs leuk en ik had echt het

gevoel dat ik een bijdrage heb geleverd. Ik heb gedurende de dag veel aanpassingsvermogen getoond door flexibel om te gaan met last-minute wijzigingen in het programma en onverwachte operationele problemen. Door snel te schakelen en te communiceren heb ik er mede voor gezorgd dat alles soepel verliep. Ook durfde ik in deze productie met vertrouwen de leiding te nemen, dat erg gewaardeerd werd. Maar het belangrijkste van deze dag was dat ik echt onwijs genoten heb van echt alles en iedereen! Het is een mooi jubileumconcert geworden en ik ben trots dat ik mijn bijdrage heb kunnen leveren!

FEEDBACK

RECENSIE

FESTIVAL

ROADBURN

VRIJDAG 19
APRIL, 2024
11:00H – 14:00H

Met wat studiegenoten hadden we de unieke kans om een kijkje achter de schermen te nemen bij het festival Roadburn. Dit festival, dat jaarlijks plaatsvindt, staat bekend om zijn diverse line-up van heavy muziek en zijn diepe betrokkenheid bij de muziekcultuur. Ons bezoek omvatte een tour door Poppodium 013 en een verkenning van het festivalterrein in de Spoorzone. Daarnaast hadden we een inspirerend gesprek met het hoofd-marketing van het festival, wat de dag extra leerzaam maakte.

Backstage bij Poppodium 013
Onze dag begon met een tour door Poppodium 013, een locatie van het Roadburn Festival. Bij binnenkomst viel direct de er veel mensen nog hard aan het werk waren om een prachtig festival neer te zetten. Het was indrukwekkend om te zien hoeveel aandacht er besteed wordt aan het creëren van een inspirerende omgeving voor de artiesten en de bezoekers.

We kregen een kijkje bij de laad en los plek, de kantine en de verschillende concertzalen. De gids legde uit hoe de technische ploeg

werkt om de hoge standaard van geluid en verlichting te garanderen die Roadburn kenmerkt. Ook werd er uitgebreid verteld over de duurzaamheid die Poppodium 013 nastreeft. Zo wordt er alleen nog maar gebruik gemaakt van hardcups en kunnen de artiesten alleen nog maar van het vaste menu eten om verspilling tegen te gaan. In heel Poppodium 013 wordt gewoon zorgvuldig gewerkt om de beste ervaring aan zowel de artiesten als het publiek te bieden op alle vlakken.

Bezoek aan de Spoorzone
Na het bezoek aan Poppodium 013 gingen we naar de Spoorzone, een industrieel gebied dat tijdens Roadburn tot leven komt met verschillende podia, foodtrucks en merchandise. De Spoorzone heeft een ruwe, stedelijke charme die perfect past bij de sfeer van het festival. Tijdens onze rondleiding over dit terrein zijn we in de andere grote zalen geweest en is er uitgebreid verteld over de akoestiek. Ook weten we nu alles over de merchandise van Roadburn en de marketing erachter. Daarnaast is er ook een stukje over de logistiek aangehaald en weten we nu beter hoe dat in zijn werk gaat. De diversiteit aan podia, variërend van grote tot intieme binnenruimtes, zorgt ervoor dat er voor elke muzikliefhebber iets te ontdekken valt. En dat was heel erg leuk om te zien!

Gesprek met het Hoofd-Marketing
Een van de hoogtepunten van de dag was het gesprek met het hoofd-marketing van het festival.

Dit gesprek gaf ons een inzicht in de strategieën en uitdagingen achter het promoten van een kleiner festival als Roadburn. De marketingdirecteur deelde waardevolle inzichten over het belang van community building, social mediastrategieën en het behouden van een authentieke stem in alle communicatie-uitingen.

We leerden over hoe belangrijk het is om een sterke band met de doelgroep te onderhouden. En hoe er gewerkt met de eigenaar van het festival die volledig blind is, maar het festival nog niet kan loslaten. Het was leerzaam om te horen hoe een festival met zo'n specifieke doelgroep erin slaagt om jaarlijks te groeien en zijn internationale reputatie te behouden.

Al met al was het bezoek aan Roadburn Festival een leerzame ervaring. De tour door Poppodium 013 en de Spoorzone gaf ons een uniek inzicht in het festival en het gesprek met het hoofd-marketing bood een waardevolle blik op de strategische kant van het festivalmanagement. Ook heb ik hierdoor gezien hoeveel toewijding en passie er in het festival zit. Kortom, het was echt een dag vol met nieuwe inzichten en inspiratie.

RECENSIE

MICROPHONE MEDIA

DONDERDAG 30
MEI, 2024
09:00H – 12:00H

Op donderdagochtend 30 mei hadden we tijdens de mediales van case 6 een gastcollege van Koos Tervoor, de eigenaar van Microphone Media. Koos Tervoor deelde zijn verhaal over de totstandkoming van zijn bedrijf en gaf ons verdere inzichten over de podcastmarkt. Het college was, naast dat het erg leuk was, ook nog eens van erg leerzaam. De case die nu bezig is gaat namelijk over podcasts!

De Totstandkoming van Microphone Media

Koos begon het college met het verhaal van hoe hij Microphone Media heeft opgericht. Hij beschreef zijn reis van een podcastliefhebber tot een succesvolle ondernemer. Het was inspirerend om te horen hoe hij vanuit een persoonlijke interesse en passie voor verhalen vertellen een bedrijf heeft opgebouwd dat nu een belangrijke speler is in de podcastindustrie.

Hij sprak over de uitdagingen die hij tegenkwam tijdens de opstartfase en het moment dat hij zijn huidige baan (dat hij heel leuk vond) moest opzeggen omdat hij letterlijke concurrentie aan het worden

was met zijn eigen bedrijf voor het bedrijf waar hij werkte. Koos benadrukte het belang van doorzettingsvermogen en innovatie in de beginjaren van een startup.

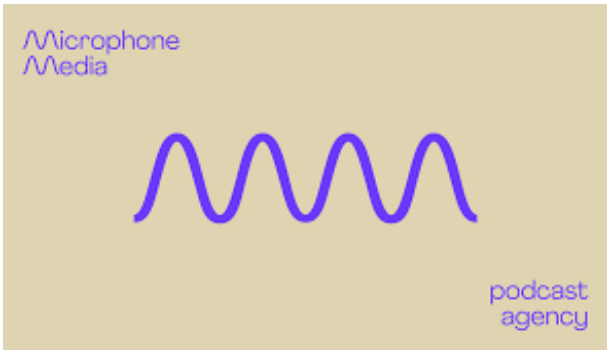
Podcastmarkt

Het meest leerzame gedeelte van het gastcollege was het uitgebreide verhaal dat Koos gaf over de podcastmarkt en zijn verdienmodel erachter. Hij ging verder in op de verschillende soorten podcasts en de diverse doelgroepen die ze bedienen. Dit was nuttig omdat het een beter begrip gaf van hoe je een podcast kunt positioneren en welke contentstrategieën het meest effectief zijn voor verschillende doelgroepen. Daarnaast vertelde hij dat zijn eerste podcast weinig luisteraars had, maar hem wel bekendheid opleverde. Ook liet hij heel erg veel voorbeelden zien van de podcasts die hij voor bedrijven gemaakt had en vertelde de reden hierachter.

Op het gebied van marketing benadrukte Koos het belang van sociale media en samenwerking met andere podcasts en influencers om je bereik te vergroten. Daarnaast gaf hij aan dat er minstens

1/3 van heel het budget voor het maken van een podcasts geïnvesteerd moet worden in marketing. Ook gaf hij het voorbeeld dat je eigenlijk heel erg graag wilt dat een podcast gepromoot wordt op de Nederlandse televisie, omdat dit in één klap je bereik vergroot.

Het gastcollege van Koos Tervoor was een leerzaam en inspirerend verhaal. Zijn verhaal over de totstandkoming van Microphone Media en zijn diepgaande kennis van de podcastmarkt was erg interessant en heel erg leuk. Daarnaast nam hij achteraf goed de tijd om even met ons persoonlijk te spreken en zijn blik te werpen op onze case. De hele gastles is iets wat ik zeker meeneem in de rest van case 6 en daarbuiten!

Toen ik hoorde dat we interviews moesten afleggen voor work, dacht ik gelijk aan Isabelle van den Boomen!

Isabella van den Boomen is 37 jaar en komt uit Erp. Ze woont nu in Amsterdam. Ze is regisseur, cameravrouw, editor en muzikante. Ik ken haar vanuit mijn stage bij

MediaLane TV, waar ik met haar mocht werken bij Aria! Ik interviewde haar kort over haar bedrijf, de projecten die ze tot nu toe gedaan heeft en hoe ze tot dit werk gekomen is.

ISABELLE VAN DEN BOOMEN

“Ik had nooit echt een plan. Maar ik had eigenlijk ook nooit bedacht dat ik dit überhaupt allemaal zou gaan doen.”

Je doet zoveel leuke dingen en ik zie zoveel dingen voorbijkomen en dat maakte me zo nieuwsgierig. Dus ik dacht “jou wil ik interviewen!”

Ah, tof. Ik ben alleen maar verveerd, joh. Ik denk alleen wel, wat ga ik vertellen? Maar goed, dat zien we zo. Bring it on.

Kun je wat vertellen over je achtergrond en hoe je bent begonnen met wat je nu doet?

Ja tuurlijk! Ik heb een eigen bedrijf, Isa Music & Media. En dat heb ik sinds 2008. In totaal is eigenlijk een beetje een uit de hand gelopen hobby. Ik heb de studie International Media & Entertainment Management gevolgd aan de Breda University of Applied Science. Ik heb daarvoor toen een stage gelopen bij Nu.nl, waarvoor ik video's moest maken. En ja, blijkbaar had ik daar feeling voor. Want iedereen was super enthousiast de hele tijd! Terwijl ik het gevoel had dat ik maar gewoon wat deed. Door middel van sociale media is

het toen ontploft en kwamen er allemaal aanvragen binnen van mensen die wilden facturen. Dus ja, toen ben ik maar naar de KVK gegaan en toen had ik ineens een eigen bedrijf. En dat is eigenlijk het begin. Sindsdien kwamen er altijd klussen aanwaaien en dat is eigenlijk nooit meer weggegaan. Daar heb ik best wel veel geluk mee gehad.

Worden die klussen dan ook steeds groter?

Ja, zeker. Elke klus werd op een gegeven moment maar groter en groter. Wat er wel voor zorgt dat steeds meer mensen je kennen. Waardoor je van de ene productie naar de andere productie gaat. Wat gewoon superleuk is en ik daardoor zo veel verschillende dingen doe. Overigens had ik überhaupt nooit gedacht dat ik dit werk wilde doen en ik had ook nooit bedacht dat ik dit werk kon doen. Dus het is dan ook wel leuk om te zien hoe je er dan gewoon lekker in groeit.

En wat wilde je dan eerst doen, worden eigenlijk?

Veearts.

Wauw. Totaal andere richting dus.

Jup. Toen ik jonger was wilde ik dierenarts worden. En daarna werd het fysiotherapie, tenminste, ik wilde eigenlijk de rechterhand van de chirurg worden. Alleen dat was door middel van fysiotherapie en een hele omweg. Anyway, fysiotherapie vond ik wel een hele leuke opleiding. Maar bij de eerste stage ben ik gewoon na drie dagen al gestopt. Ik dacht echt “hell no, dat is niks voor mij!”.

En hoe komt het dan dat het niks voor jou was?

Het was te statig. Daarnaast voelde alles gewoon niet zo lekker en vrij. Er zat wel uitdaging in, maar niet op de manier die mij aansprak. Daarnaast was het veelal hetzelfde werk. Ik hou wat meer van afwisseling en dynamiek. Uiteindelijk ben ik dus international media en entertainment management gaan studeren. En totaal andere richting. Maar een richting die me ook wel aansprak. Daar kwam ik erachter dat ik media echt wel heel erg leuk vindt! Inmiddels maak ik dus videoproductions voor musicals, zoals je weet. Daar doe ik veel trailers en commercials van. Voor films maak ik heel veel making-off van

de sets, waaronder ook voor veel internationale films. Ik doe veel tv-programma's voor RTL en MediaLane natuurlijk. Dus best wel veel grote producties eigenlijk. En wat heb ik nog meer? Oh ja, veel live events! Dus ik doe veel Ziggodome-shows, Ahoy-shows. Eigenlijk allerlei soort Nederlandstalige concepten waar ik dan aftermovies van maak.

Vet!

Ja! Dus dat is heel erg leuk. En mijn bedrijfsnaam heet natuurlijk Isa Music & Media. Dus ik ben daarnaast ook nog muzikant. Ik ben te boeken als solo-pianiste en ik treed op met mijn band. Dat zijn leuke extra snabbeltjes, zo noem ik het maar. Mijn leven is dus niet zo snel saai. Dat is wel fijn.

En wat is dat nu dan je tofste project dat je gedraaid hebt? Welke denk je nou, hier ben ik echt zo trots op?

Oh man, ik heb zoveel dingen gedaan! Ik heb er niet echt eentje die er uitspringt eigenlijk. Maar voor mij zijn de tofste projecten toch wel de projecten waarbij er veel avontuur is en ik het uiterste moet opzoeken. Ook vind ik al die grote musicalproducties super vet. Omdat je daar gewoon met een groot team kan werken, met een te gekke cast die altijd ook het mooiste van het mooiste wil doen. Dus die hele grote projecten, die blijven je wel bij. Maar ik heb bijvoorbeeld ook wel eens dat ik naar een onbewoond eiland in Rusland moest vliegen voor Greenpeace om bosbrand te filmen. Daar waren we gewoon met een heel klein team. Het voelde een beetje alsof we soort van Expeditie Robinson aan

het beleven waren. Er was niks op dat eiland. Dus de ene keer is het meer zo'n project. En de andere keer doe ik bijvoorbeeld dingen voor Joop van der Ende of bijvoorbeeld de bruiloft van Chantal Janssen. Ik kom dan weer op compleet andere plekken dus. Dat is heel vet. En sowieso internationale producties vind ik heel cool. De ene keer ben ik in Zuid-Afrika voor The Lion King safari's aan het filmen. En de andere keer sta ik in een opera in Bulgarije. Waar er voor een internationale film van Rico Verhoeven een hele opera aangort wordt geschoten met een machinegeweer. Dus ja, zoals je hoort, ik maak gewoon echt mega veel extreme dingen mee. En dat is gewoon echt, vind ik dan, heel erg vet.

“Je moet vooral open blijven staan voor andere dingen en dan zal je zien: Van het een komt het ander.”

Dat lijkt me dan ook echt het leukste aan je werk. Overal naartoe vliegen. Maar je hebt dus eigenlijk geen opleiding gedaan richting audiovisueel. Hoe kom je dan toch nog zo ver?

Het is gewoon ervaring. Bij mijn opleiding hadden wel projecten die ons de basis leerde. Alleen was dat natuurlijk niet genoeg voor het werk wat ik nu doe.

Ik had ook nog de filmacademie kunnen volgen hoor. Daar leer je het echt. Maar dan heb ik uiteindelijk niet gedaan. Bij de opleiding die ik wel gevolgd heb maakte we wel eens zo'n video als dat ik nu doe. Maar ja, het is zo'n brede opleiding dat je eigenlijk gewoon niet echt uitgebreid eraan toe kwam. Je ontdekte het net, ging er kort mee aan de slag en als je het dan net begon te snappen, einde. En kon je het voor de rest zelf maar uitzoeken. Dat mag ik natuurlijk nooit over een opleiding zeggen. Maar ja, het is wel zo. Die opleidingen zijn allemaal zo heel breed. Uiteindelijk is het toch gewoon aan jezelf welke kant je dan opgaat. Waar je je in specialiseert en wat je zelf vet vindt. En bij mij was dat dus echt wel video.

Dat herken ik wel. Ik heb op mijn opleiding een basis vormgeving gehad en hem mezelf toen gespecialiseerd in vormgeving, waardoor ik nu echt wel meer dan de basis kan. Maar dat is wel een grote stap die je zelf moet zetten en niet altijd makkelijk is om mee te starten. Hoe heb jij dat destijds gedaan?

Het blijft gewoon heel erg oefenen. Ik kreeg er destijds voor mijn stage wel veel ruimte voor om te oefenen, maar heb het ook zelf verder moeten ontdekken. Met de filmacademie heb je heel veel kennis. Maar uiteindelijk ben ik ook gewoon begonnen met een XD-cam in mijn hand. Ik hoefde alleen maar op de knop “opnemen” te drukken en verder niks. Die camera deed alles automatisch. Lekker makkelijk want ja, ik had nergens verstand van.

Uiteindelijk ben ik gewoon gaan draaien met een spiegelreflexcamera. Daar had je al heel erg dat filmische plaatje. Veel meer dan die XD-cams. En vervolgens groei je steeds meer en weet je steeds meer. Je krijgt dan gevoel voor dingen die werken en die jij en anderen mooi vinden. En tuurlijk, moet je wel wat affiniteit hebben met film en video. Maar ja, het is uiteindelijk gewoon meters maken waardoor je steeds beter daarin worden. Open blijven staan voor andere dingen en dan zal je zien. Van het een komt het ander.

Wat zijn de belangrijkste lessen die je geleerd hebt tot het punt waar je nu staat?

Goeie vraag! Wat bij mij een beetje automatisch wel altijd gaat is dat de klant koning is. Weet je wel. Je moet echt wel je afspraken nakomen en je deadlines nakomen. Want je kan gewoon niet zeggen als er een deadline is voor een groot tv-programma waar heel veel vanaf hangt. “Oh, sorry, dat heb ik niet gehaald.” Dat is denk ik ook het belangrijkste wat ik op mijn opleiding geleerd heb. Deadline is deadline. Dat klinkt op school allemaal leuk en aardig, maar dat is wel echt gewoon een feit in de echte wereld als het ware. Verder is denk ik je netwerk dat echt superbelangrijk is. Als je een klus super goed doet, komt er altijd weer een andere klus uit.

En wat zijn daarin dan je valkuilen?

Mensen onderschatten het nog wel eens. Het hebben van een eigen bedrijf. Ik werk gewoon altijd. Het houdt nooit op. Ik heb inmiddels mijn schouder gebroken,

mijn rug gebroken. Nou moet ik zeggen, ik ben ook wel een beetje een kneus. Maar het is gewoon echt wel echt belangrijk om je rust daarin ook te bewaken. Dat is nog steeds bij mij een always an ongoing thing. Omdat ik daar gewoon zelf niet zo heel goed in ben.

En probeer je het dan nu beter te doen?

Jazeker. Dat moet ook wel. Op een gegeven moment geef je lichaam gewoon op. Heel veel mensen krijgen een burn-out. Bij mij resulteert dat dus in iets breken, blijkbaar. Of gewoon fysieke

klachten af en toe. Maar niet psychisch gelukkig. Maar dat blijft wel echt mijn grootste valkuil. Ik ga gewoon ook altijd door. Komt ook omdat ik gewoon heel vaak deadlines heb. 'S nachts montages en dat soort dingen. En dan het is het echt wel de kunst om op tijd mijn rust te pakken. En dat doe ik niet altijd. En dat is gewoon zo bij mij. Ik heb dat en vervolgens ga ik gewoon door. Alsof er niks aan de hand was. Maar het scheelt denk ik ook wel dat ik energie heb voor heel veel mensen. Dus ik kan altijd wel doorgaan. Maar zelfs dan is dat natuurlijk wel belangrijk. En dat vind ik wel heel vaak lastig, moet ik zeggen.

Dat snap ik wel. Daar zit ik zelfs soms mee. Komt denk ik ook wel een beetje omdat de branche dat vraagt, of niet?

Ja, nee zeker. Ik woonde toen ik begon nog in Breda. Eigenlijk precies zoals jij nu hebt. Ik heb negen jaar gereisd uiteindelijk. En dat maakte het niet allemaal makkelijker. Elke dag van Breda naar Amsterdam. En ja, dat was ook gewoon twintig uur in de week extra. Sinds ik in Amsterdam zit, merk ik wel dat ik meer rust heb. Alhoewel. Ik zie het eigenlijk meer als twintig uur in de week meer kunnen werken. Nee, dat is natuurlijk niet het doel van dichterbij wonen. Het is vooral dat ik nu meer tijd heb voor andere dingen.

Groot gelijk. Heb je eigenlijk nog rolmodellen?
Nee. Dat heb ik niet.

Ook een antwoord haha.
Jeetje. Nou ja, ik vind het altijd wel inspirerend om te zien als

andere vrouwen ook hun zaakjes goed op orde hebben. Als in, gewoon goed weten wat ze doen. Een eigen bedrijf. Want dat zijn er niet zoveel. Het is gewoon al tof als vrouwen ook ondernemen. Eigenlijk als mensen überhaupt ondernemen. Maar ook gewoon andere meiden. Want er wordt natuurlijk onwijs veel ondernomen in het leven. Maar ja, als vrouwen dat doen en ze zijn er ook nog eens goed in. Ja, daar heb ik dan wel echt respect voor. En ook wel bewondering voor. Als ik naar mezelf kijk heb ik het wel een beetje zelf moeten uitzoeken. Niemand die mij daarin echt geholpen heeft. Maar ja, wanneer weet je nou of je iets echt goed doet en wanneer niet? Ondernemen doe je eigenlijk met z'n allen. En dan is het wel tof dat het bij mij op zich goed heeft uitgepakt. Maar

dan vind ik het ook tof om te zien hoe anderen dat dan doen. Dus ja, ik heb dan niet per se iemand specifiek in m'n hoofd. Maar als andere meiden gewoon ook toffe dingen doen. En daar gewoon in te slagen. Vind ik dat leuk om te zien. Het is dan ook eigenlijk een soort van inspiratie voor mij.

Hoe zie je de toekomst voor je? Welke projecten zou je nog willen draaien? Of heb je echt nog dromen?

Ik had nooit echt een plan. Maar ik had eigenlijk ook nooit bedacht dat ik dit überhaupt allemaal zou gaan doen. Dus ik heb ook niet nog een lijstje met dingen die ik nog zou willen doen. Eigenlijk ben gewoon elke keer weer verbaasd van de dingen die ik doe. Ik denk heel vaak "jezus, ben ik dit nou weer aan het doen?" Als je dat vroeger als klein meisje tegen me had gezegd toen ik voor de tv zat, dat ik later die commercials voor musicals en andere vette dingen zou maken, had ik dat nooit geloofd. Dus in principe ben ik al heel blij met alles wat ik nu doe. Ik vind het gewoon heel leuk wat ik doe en ik hoop vooral dat dat zo mag blijven gaan. En dan zie je wel weer wat er op je pad komt. Dat vind ik gewoon superleuk. En elke keer word je toch weer verrast met wat je allemaal weer aan het doen bent.

Zijn er dan echt geen dingen die je nog zou willen doen?

Ik werk gewoon heel erg al in de branche waarin ik nu werk. Het is gewoon supertof. Ook heb ik ongeveer met iedereen wel gewerkt met wie ik zou willen in de entertainment wereld. Ik heb dus niet

dat ik het saai vind. En ook niet per se iets dat ik nog wil. Ik hoop gewoon echt dat het zo door blijft gaan. Dat ik nog steeds vette dingen mag blijven doen. En gewoon verrast worden door weer nieuwe vette dingen, al heb ik nog geen idee wat het dan mag zijn. Zoals het nu gaat vind ik het helemaal leuk. Of wacht, een buitenlandproject vind ik vaak leuk, dus die mag nog wel snel komen. Zoals die Zuid-Afrika!

“Ik werk gewoon heel erg graag in de branche waarin ik nu werk”

Dat lijkt me dan ook wel een beetje vakantiegevoel? En het daarom extra leuk maken, of niet?

Nee, vakantie is wel echt anders hoor. Want in het buitenland filmen is vaak nog veel zwaarder dan gewoon hier. Dat verwacht je niet, maar is wel echt zo. Ik was op een gegeven moment ook een film aan het draaien op Curaçao. En daar werd Mambo Beach platgebombardeed. Super vet! Daar maak ik dan dus een making-off van om te laten zien hoe dat dan allemaal gaat. Maar ja, je moet je er niet in vergissen. Het is daar 38 graden, je hebt superzware spullen. Die camera smelt gewoon op je schouder weg. Dus je moet er echt een handdoek onder houden. En dan ben je aan het werk en moet je wel gewoon leveren. In feite wordt dan je echt mega tegengewerkt door de omstandigheden. Puur omdat het zo warm is. Dat is wel echt een heel andere manier

van werken. Maar ook wel weer vet juist. Zoiets ga je nooit meer vergeten. Hetzelfde met dat hele Ruslandverhaal met Greenpeace. Ja, dat was gewoon mega afzien eigenlijk. Maar dan maakt het ook weer zo vet omdat je het nooit meer gaat vergeten! Ja, ik hou daar wel van eigenlijk. Een beetje avontuur. Daar ga ik wel goed op, merk ik.

Zijn die projecten waar je dan veel avontuur voor beleeft dan ook de projecten waar je stiekem toch het trotste op ben?

Niet per se eigenlijk. Want van elk project maak ik gewoon iets vets. Of dat nou, in mijn optiek, een redelijk saaie corporate video is of een hele dikke musical commercial. Ik wil altijd dat het vet wordt en het gewoon mijn stijl heeft. Dat is ook mijn handtekening, als het ware. Maar ik hou gewoon wel van vette dingen beleven. Dus ja, dan is gewoon het avontuur rondom zo'n shoot wat vetter dan bij de andere keer. Mijn doel in leven is om toch met zoveel mogelijk leuke mensen werken. Ik heb gewoon inmiddels wel echt mijn eigen team. Maar ook de mensen met wie ik elke keer mag werken zijn ook stuk voor stuk zulke leuke mensen! En daar ben ik echt mega dankbaar voor. Want ja, je kan ook in een branche of bedrijf zitten waar alleen maar saaie mensen of artiesten werken. Je weet het niet, hè? En ik heb gewoon de luxe dat ik altijd met leuke en spontane mensen mag werken. En dan heb ik ook nog mijn eigen team bij elkaar verzameld die ook gewoon allemaal toppers zijn. En ik denk

dat dat het is, waar ik uiteindelijk het blijste van wordt en het meeste plezier uit haal. Dit in combinatie met leuke en vette producties en avonturen. Dan ben ik volgens mij een heel gelukkig mens.

En al die netwerken die je hebt, hoe onderhoud je ze?
Ja, je kent me natuurlijk een beetje. Maar ik ben best wel heel erg open en sociaal. En ik heb altijd gewoon interesse in mensen! Ik vergeet over het algemeen eigenlijk ook niet zo snel gezichten. En als ik dan iemand tegenkom op een festival of wat dan ook, ik ben gewoon altijd hetzelfde. Dus altijd even een praatje maken. Dat maakt het altijd gezellig. En ik denk ook dat, naast het feit dat de kwaliteit heel hoog moet zijn, dat het ook gewoon leuk moet zijn om met je te werken. Op het moment dat ik iemand dan een tijdje niet spreek kan het best wel zo zijn dat ik even een mailtje stuur van “hé, hoe is het daar? Gaat het allemaal goed?”. Of ja, dat deed ik vooral heel erg in het verleden, om het netwerk toch even te helpen. Ik doe dat nu niet meer hoor. Nu kan ik iedereen een beetje warm houden Instagram of zoiets. Dat helpt natuurlijk ook al. Want het is gewoon ook heel erg ook een sociaal dingetje. Mensen moeten het leuk vinden om met je te werken. Ik denk dat het sociale aspect zeker niet onderschat moet worden. Sterker nog, ik denk dat dat bijna groter is dan de kwaliteit die je daarnaast levert.

Mensen willen je natuurlijk herinneren als iemand dat leuk was om mee te werken!
Ja, precies. Ik zit inmiddels dus

best wel in de luxe dat iedereen weet wie ik ben en dat er ook juist specifiek gekozen wordt voor mij door mijn stijl. En dat ontwikkelen van een eigen stijl helpt denk ik ook wel. Mensen vinden mij door mijn stijl. Ik ben best wel actief op sociale media. Dat is sowieso heel erg iets wat echt wel een belangrijk dingetje is in onze branche. Sociale media en dingen warm houden. Maar eigenlijk doe gebruik ik sociale media vooral omdat ik het leuk vind en niet per se om dingen warm te houden. Ik ben heel erg een mensenmens en ik denk dat mensen dat ook voelen.

Dan tot slot heb je nog tips en tricks voor beginnende professionals in de mediabranche/werkveld?
Eigenlijk is dat hetgeen wat ik net zei. Sociale media is gewoon heel erg belangrijk. Dat merk ik heel erg tenminste. Sommige mensen hebben er een hekel aan. Ik vind het dan zelf toevallig ook leuk. Maar ja, het is wel gewoon iets om in de picture te blijven en connected te blijven met je netwerk. En sowieso, een netwerk is alles! Toevallig is het bij mij zo dat ik met heel veel mensen heb gewerkt die letterlijk nu ook mijn vrienden zijn geworden. Het klikte zo goed. Dus ja, ik zou zeggen: netwerken is wel echt een ding. En gewoon afspraken, dat ook. Oh en tot slot dan vooral echt doen wat je zelf leuk vindt natuurlijk. Want als je dat doet, dan komt de rest ook vanzelf. Dan komt het gewoon vanuit de intrinsieke passie en interesse. En omdat je iets leuk vindt en niet omdat je denkt dat je moet werken om geld te verdienen. Dat is denk ik sowieso de verkeerde drijfveer.

Mijn allerlaatste echte work periode zit er als het goed is weer op. In de andere jaren voelde dat als een opluchting en een last dat van mijn schouders afviel. Maar dit jaar vind ik dat eigenlijk best wel jammer. Ik begon er weer net lekker in te zitten en het televisieseizoen begon net weer echt. Toch heb ik in deze werkperiodes aanzienlijke stappen gezet in mijn persoonlijke en professionele ontwikkeling. Waarin ik voorheen het nog wel eens lastig vond om stappen te zetten door wat onzekerheid is dat nu wat meer veranderd in een meer zelfvertrouwen en een duidelijkere visie.

Tijdens work 3 ben ik aan de slag gegaan voor klusjes die in mijn netwerk vielen en klusjes die buiten mijn netwerk vielen. Maar bij elke klus heb ik nieuwe mensen leren kennen en heb ik gebouwd aan een netwerk. Ook wilde ik vooral de uren insteken om meer werkervaring op te doen als productieassistent. De richting die ik op wil, kom je voornamelijk alleen maar door meters de maken. En die kans heb ik daarvoor zeker nu gegrepen. Maar om eerlijk te zijn, elk kusje in het afgelopen halfjaar vond ik enorm spannend aan het begin. Ook al waren het klusjes voor mijn oude stage bedrijf en kende ik de meeste mensen.

Uiteindelijk heb ik van elk klusje enorm veel genoten en ben ik trots op de dingen die ik bereikt heb. Mijn eerste klusje bij The Media Brothers liet mij inzien dat sommige dingen steeds meer vanzelf gaan. Ik had voor die klus vooral ingezet op netwerken en dat is zeker gelukt. Pegasus Film Pro-

REFLECTIE

ducties vond ik niet het allerleukste klusje omdat ik me een beetje nutteloos voelde. Maar ook dat soort dingen kan je meemaken. Die klus heeft me laten inzien hoe ik daarmee moet omgaan. Het NPO Luister festival staat me nog heel erg bij omdat ik daar echt vond dat ik goed de leiding nam. Ik had daar een duidelijk doel en vond het daarom ook eigenlijk best wel leuk. Voor Het Amsterdam Diner was ik heel erg blij dat ik kon meehelpen en vind dat ik zelf in de voorbereiding goed genetwerkt heb. Ik heb een interview afgenomen en heb met heel veel mensen gesproken. Dit was een klus waarbij ik misschien wel het meest uit mijn comfortzone moest en dat kwam misschien ook wel omdat ik de meeste mensen kende. Ik voelde daar veel meer druk om te leveren en mezelf te laten zien. En dat heeft zeker positief uitpakkt. Ook al kon ik niet op elke momenten even veel ondersteunen als dat ik gewild had. En dan tot slot, het jubileumconcert van André van Duin. Dat was sowieso echt de allerleukste klus van heel work 3. Op dat moment kwam alles wat ik in het afgelopen half jaar kwa work ervaring opgedaan heb eruit. Ik voelde me snel vertrouwd en maakte met de nieuwe mensen kennis, nam initiatief en de leiding. En dat werd gewaardeerd!

Als ik even mijn leerdoelen op een rijtje zet kan ik zien dat een belangrijk leerdoel om meer initiatief te tonen en leiding te nemen zeker gelukt is. Door bewust te kiezen voor diverse werkplekken en samen te werken met verschillende mensen, heb ik mezelf uitgedaagd om sneller te wennen aan nieuwe omgevingen en situaties. Dit heeft me geholpen om meer zelfvertrouwen te ontwikkelen en proactiever op te treden. Het gevoel van “op mijn plek zijn” kwam sneller, waardoor ik gemakkelijker initiatief nam en creatieve oplossingen durfde voor te stellen. Dit heeft me geholpen om meer verantwoordelijkheid te nemen en mijn leiderschapsvaardigheden te ontwikkelen.

De interviews met professionals hebben me niet alleen diepere inzichten gegeven in specifieke vakgebieden, maar ook geholpen om waardevolle nieuwe connecties te leggen. Door gesprekken te voeren met mensen die een groot netwerk hebben, heb ik geleerd hoe ik mijn eigen netwerk kan uitbreiden en onderhouden. Deze gesprekken hebben me geholpen om een beter begrip te krijgen van de branche en de rol van netwerk in mijn professionele ontwikkeling.

Hoewel ik niet heel gericht de masterclasses en gastlessen ben

ingegaan, heb ik mijn kennis en vaardigheden toch kunnen verbreden. Door open te staan voor verschillende onderwerpen en workshops, heb ik onverwacht nieuwe inzichten en inspiratie opgedaan die mijn perspectief hebben verbreed. Zo vond ik de rondleiding bij Roadburn echt heel erg leuk en heeft dat me laten zien wat er allemaal komt kijken (bij de marketing) bij een festival. Het gastcollege van Microphone Media heeft mij nieuwe inzichten gegeven over de branche. En de tostandkoming van een podcast. Door er open in te gaan heb ik geleerd dat het soms goed is om je verwachtingen los te laten en je open te stellen voor nieuwe ervaringen.

Als ik terugkijk op het afgelopen jaar, kan ik concluderen dat ik mijn leerdoelen met succes heb behaald. Ik ben gegroeid in zelfvertrouwen, heb mijn netwerk aanzienlijk uitgebreid en waardevolle praktijkervaring opgedaan in de televisie- en theaterproductie. De uitdagingen die ik voor mezelf had gesteld, zoals het tonen van initiatief, het nemen van leiding en het opbouwen van een sterk netwerk gaan nu veel beter. Ik kijk met trots en heel veel plezier terug op de stappen die ik heb gezet en ben heb heel er veel zin dit verder mee te nemen en weer aan de slag te gaan!

